

Historiapäivä alkoi juhlavasti Suomen sodan muistomerkin paljastamisella Paukarlahden hautausmaalla.

Muistomerkin paljasti kyläpäällikkö Juri Jämsén. Airueena Kirsti Hyvärinen.

Paukarlahtelaisia patisteltiin kylähistorian kokoamiseen Suomen sota sai muistomerkin

Paukarlahden historiapäivässä lauantaina muisteltiin kaksisataa vuotta sitten alkanutta Suomen sota, kylän historiaa ja toimintaa tekijöiden.

Kyläyhdistyksen järjestämä Historiapäivä-tapahtuma alkoi juhlavasti Suomen sodan muistomerkin paljastamisella Paukarlahden hautausmaalla, minä jälkeen Paukarlahden NS-talo tarjosi upeat puitteet historian lehtien kääntelylle.

Kari Viinikainen valotti Suomen sodan taustoja ja Paukarlahden osuutta taisteluihin.

– Juhannuksen tienoilla vuonna 1808 käytiin Paukarlahdessa kahakka, savolaisittain ”ransportin poltto”. Siinä venäläiskuormaston kimppuun hyökkäsi väijyksistä majuri Dunckerin johtama 240 miehen vahvuinen sotilasosasto, joukossa myös siviilejä. Parin kilometrin mittainen ja 200 hevოსkuormaa käsittänyt kuormasto poltettiin, saaliiksi saatiin runsaasti rahaa ja tavaraa. Kerrotaan sarkakangastakin mitatun aidanseiväsmittalla.

Paukarlahden kyläyhdistyksen ja Leppävirran kunnan hankkiman muistomerkin laattaan on ikuistettu taistelusta kertova teksti.

Ristolän isäntä Paavo Konttinen muisteli kyläläisiä ja tapahtumia vuosikymmenten

varrelta. Hän esitti toiveen kyläyhdistyksen nuoremmille toimijoille kylähistorian kokoamisesta.

– Kuvamateriaalia kylällä on jo koottuna, mutta tarinoita ja tapahtumia vuosikymmenten varrelta olisi hyvä tallentaa. Vanhimmilla kyläläisillä on muistissaan monia sattumuksia ja kylällä toimineiden järjestöjen kokouspöytäkirjoihin sekä muistioihin on tallennettuna valtava määrä historiaa, Konttinen evästi nuorempiaan.

Kyläyhdistyksen puheenjohtaja Juri Jämsén patistelikin väkeään vanhan tiedon keräämiseen. Kun muistiin putkahtaa vuosien takainen asia tai tapahtuma, olisi se hyvä kirjoittaa muistiin materiaaliksi kylähistoriaa varten.

Paukarlahden Marttojen vuonna 1923 alkanut toiminta päättyi lauantaina Historiapäivässä aktiivijäsenten muistamiin. Kirsti Hyvärinen muisteli Martta-toiminnan vuosikymmeniä, toiminnan aikana on ollut enemmän vireitä kuin hiljaiselon vuosia. Useimmat muistavat Paukarlahden Marttojen kesäiset Suomi Soi -tapahtumat, joihin osallistui jopa tuhatpäinen yleisö.

Marttojen tietotaitoa ei Paukarlahdessa hyllytetä, kyläyhdistys vaalii piirissään aktiivisten naisten toimintaa.

Historiapäivän musiikista vastasi Sorsakosken Soittokunta ja paukarlahtelaiset lapset esittivät ohjelmaa Miia Huttusen johtamina.

Iris Kauhanen

Muistomerkin laattaan on ikuistettu Paukarlahden taistelusta kertova teksti.

Sanna ja Paavo Konttinen toimivat aktiivisesti martoissa. Lauantaina Paavo innosti nuorempiaan kylähistorian kokoamiseen.

Tulta tappuroihin

Työssäkäyntisuunnat leppävirralaisen aluesuunnittelun pohjaksi

Itsin ihmistä, jota äänestää ja jonka äänestämistä voisin suositella muillekin.

Leppävirta on suuri maaseutumainen kunta, joka sijaitsee kahden kaupungin välissä. Näistä molemmissa on tarjolla palveluja, joita ei ole järkevää Leppävirran lähteä itse tuottamaan, vaan tehdä yhteistyötä ja sitä kautta taata palvelut myös leppävirralaisille. Yhteistyön tiivistäminen ja jopa kuntaliitokset tulevat olemaan tulevan kauden avainasioita - taidetaan sitä tai ei. Pinta-alaltaan suurena kuntana Leppävirralla on haasteenaan myös se, millaisia palveluja tarjotaan oman kunnan rajojen kyllä ja mitä voidaan hakea kirkonkylältä. Palapeli on moninainen ja haasteellinen. Ihmiset käyvät laajalla alueella töissä jo Leppävirran sisällä puhuttakaan naapurikunnista.

Itse asun perheineni Paukarlahdessa, Kuopion ja Leppävirran rajalla. Muutimme tänne vuosi sitten, koska Leppävirralta oli tarjolla tilava paikka asua ja kasvatella perhettä. Emme muuttaneet tänne pelkästään tilan ja ympäristön vuoksi - ratkaisevaa oli myös se, että päiväkotia ainoana päivittäisenä kunnallisena palveluna sijaitsee työmatkan varrella.

Toivoimme, että esikoulu olisi ollut vielä työmatkamme varrella, mutta kunnan lupaus taksimatkasta lähes kotioven edestä tuntui ihan hyvälle ratkaisulle. Leppävirralta haemme harvemmin tarvitsemamme terveys-, sosiaali- ja kirjastopalvelut. Kaikki muu hoituu työmatkalla. Laskimme, että tulemme joukkoliikenteen avulla selviämään yhdellä autolla. Tämä on perheemme ekoteko.

Viime aikoina meille on paljastunut se, miten näköalaton Leppävirran pohjoisten alueiden kehittäminen vaikuttaa olevan. Käytännössä tämä näkyy päiväkodin kautta. Huhut ja epätietoisuus ovat kalvavia. Vanhaistojenjohtaja sanotaan uhoon ”ottavansa löysät pois” tutustuttuaan ensin kunnan toimintaan. Päiväkodin edessä on tehty käsittämättömiä desibelimittauksia ja lasten päivähoitopaikkojen yllä leijuu Oravikoskelle. Eskarilaisten ja kouluisten taksimatkakokemukset ovat negatiivisia, kun taksit ovat lähes joka aamu myöhässä. Kuuluuko eskari-ikäisen seistä leikkimateriaalia tai esittämistä edetä

kylällä, Pykärissä sekä Hyvärilänniemellä, vauvauutiset jatkuvat. Lapsia on kylällemme ilahduttavan paljon. Kunta on pannut 20 tonttia myyntiin päiväkotimme vierestä. Keiden luulette niitä ostavan? Oma villi veikkaukseni on, että lapsiperhe, josta ainakin toinen vanhemmista käy töissä Kuopiossa. Lapsia perheessä on vähintään kaksi ja he ovat alle kouluikäisiä. Mikäli päivähoitopaikkoja ei ole työmatkan varrella ja vanhemmat eivät koe lastensa olevan turvassa, tontteja ei osta kukaan. Yleisesti leppävirralaisten valtuustoehdokkaiden kannanotoissa itseäni hämmentää se, että ajatus kunnan kehittämisestä työssäkäyntialueiden mukaan on unohdettu. Valtakunnallisella tasolla asiaa pidetään kuitenkin esillä. Leppävirralla yhteistyön suunta tuntuu olevan yksipuolisesti Varkaus. Uskallanpa kuitenkin väittää, että Kotalahden tienoilla menee raja, jonka pohjoispuolella työssäkäyntialue muuttuu kuopiovetoiseksi. Varkaus asiointisuunnat tuntuu mahdottomalta. Tällainen yksisuuntainen aluepolitiikka tuntuu hyvin näköalattomalta ja kirkonkyläkeskeiseltä. Näkisin mielelläni Leppävirran olevan mukana monipuolisemmassa ja

”Viime aikoina meille on paljastunut se, miten näköalaton Leppävirran pohjoisten alueiden kehittäminen vaikuttaa olevan.”

innovatiivisemmassa alueiden kehittämistalokissa, johon kuuluvat ihmisten työssäkäyntisuunnat, turhan liikenteen karsiminen, palvelujen saaminen helpoimmalta mahdolliselta taholta ja perheiden yhdessäoloajan turvaaminen. Tällainen politiikka lähtee ihmisistä ja unelmista, ei jonkin kuntalaiselle kaukaisesta instanssin hokemista.

Oma unelmani Paalimäentienllä asuvana on pyörätie välillä Paukarlahti - Oravikoski, jotta näiden kahden kylän välinen rakenne tiivistyisi ja asiointi ilman autoa helpottuisi molempiin suuntiin. Paukarlahtelaisena unelmani on päiväkotia ja eskari työmatkan varrella ja toimiva kouluuytditys Oravikoskelle. Iltapäiväkerhot Oravikoskella tulisi taata ja niitä voisi järjestää myös Paukarlahdessa. Toimiva joukkoliikenne helpottaa Oravikosken ja Paukarlahden keskinäistä yhteistyötä ja palvelujen hakemista pidemmistä matkoista. Paukarlahtelaiset aktiivisina toimijoina ansaitsevat tilan, jossa voisi toimia kansalaisopiston sekä kylän omat ryhmät.